

OBS! Det talade ordet gäller.

...

Sverigevänner!

Tre månader kvar...

Eller närmare bestämt: (nedräkning)

Det är vad vi har på oss att vända underläget och vinna valet.

Vi sverigedemokrater har väl förvisso inget egentligt "underläge".

Faktum är att vi i många mätningar ligger högre än vi gjorde vid samma tidpunkt inför förra riksdagsvalet.

Vi har inget att skämmas för, tvärtom!

Men det spelar ingen roll.

Vi ingår i ett lag och det laget måste vinna.

Varje dag räknas!

Varje minut, varje sekund fram till den 13 september räknas!

Det är inte kört!

Det är inte för sent!

Tvärtom, Sverigevänner!

Vi slog ur underläge även förra gången - faktiskt under hela förra mandatperioden.

Det var först på valnatten – ganska sent på valnatten – som det vände.

Det går att vända det här!

Vi måste vända det här!

Och vi kommer att vända det här, Sverigevänner!

...

Vi har en tydlig riktning – ett blågult lag som vill hålla kursen, som vill fortsätta göra Sverige bättre.

Magdalena Andersson har en rödgrön röra som spretar åt alla möjliga håll.

(Och har den någon konsekvent riktning så är den i så fall mot avgrunden...)

Ökad invandring, daltande med farliga kriminella, högre bränslepriser, ingen kärnkraft.

Höjda skatter på allt som rör sig – inklusive människor som arbetar och gör rätt för sig.

Nooshi Dadgostar som finansminister?

Daniel Helldén som energiminister?

(Eller kanske trafikminister?) (Cykelbaneminister?)

Morgan Johansson som utrikesminister?

(Justitieminister, kanske, så han kan misslyckas med att krossa gången ytterligare en gång?)

Ska jag fortsätta?

Tänk Morgonstudion i SVT där på måndagsmorgonen...

Uppsluppen stämning – alla får tårta...

Mona Sahlin i glädjetårar...

Greta Thunberg sitter där i sin Palestinasjal...

Gustav Fridolin gör handhjärta...

Gamla borgerliga legendarer som Fredrik Reinfeldt och Bengt Westerberg förkunnar sin glädje över att ordningen är återställd..

Runt om i landet firar Hamaskramande vänsteranhängare med Palestinaflaggor och fyrverkerier.

...

Vi ser hur seriösa entreprenörer och företagare packar sina väskor, samtidigt som bidrags- och klimatkapitalisterna skrattar hela vägen till banken.

Kärnkraftsinvesterarna drar sig undan.

Bidragsmigranterna hänger på låset utanför landets socialkontor.

Utländska tiggare flockas utanför stans butiker.

Över Öresundsbron vallfärdar lycksökare från världens alla hörn till det lilla landet i norr som återigen har blivit hela världens socialkontor.

Utanför anstalterna syns kosläppslänkande scener när mördare, våldtäktsmän och pedofiler släpps ut i förtid...

Gängen samlas i parker och gathörn, redo att ta tillbaka kontrollen över stadsdelar och kvarter.

Fastighetsmäklarna är helt nerringda för att vanligt folk vill hinna sälja hus och hem innan sossarnas bolåneskatt blir verklighet...

...och innan sossarnas tvångsblandningspolitik raserar värdet på deras villor.

Sverigeväänner!

Det här får bara inte hända!

Det FÅR INTE hända.

Och det är vi...

Vi här inne, och alla andra tiotusentals sverigedemokrater runt om i landet...

Det är vi som måste se till att det inte händer.

Är vi redo för det?

Är vi taggade?

Ska vi vinna?

...

Det är faktiskt smått surrealistiskt att stå här idag och prata om att vi har en tuff valrörelse framför oss och ett stort underläge att hämta in.

Efter allt det som vi har utträttat under de här åren.

Efter den historiskt höga reformtakt som vi har haft.

Skjutningar och sprängningar har minskat drastiskt...

...ner mot vad man skulle kunna kalla "normala nivåer".

(Men de ska såklart ner mer, gängen ska krossas och tryckas ner så hårt att de aldrig mer kan resa sig.)

Fler farliga människor sitter inlåsta, och de gör det under betydligt längre tid.

Vi har påbörjat ett kriminalpolitiskt paradigmskifte...

...där vi tagit vårt land bort från Sossarnas rättspolitiska linje med brottslingens väl och ve i centrum...

...till en ny syn, där brottsoffer och laglydiga medborgares rätt till upprättelse och trygghet sätts i främsta rummet.

Vi har nyss beslutat om EU:s mest restriktiva asylpolitik.

Den asylrelaterade invandringen är den lägsta sedan man började mäta för mer än 40 år sedan.

Den lågkvalificerade arbetskraftsinvandringen har i princip upphört helt.

Vi har genomfört en historisk bidragsreform...

...med bidragstak, aktivitetsplikt och kvalificering till välfärden för den som invandrar.

(Ingen har längre skäl att söka sig till Sverige enbart för att kunna leva på andra människors slit!)

För första gången på 50 år kommer det att byggas ny kärnkraft i Sverige.

Vi har gått från botten till toppen av EU:s tillväxtliga.

Förtroendet för svensk ekonomi är högt.

Kronan har stärkts, reallönerna ökar, skatterna på jobb har sänkts – för alla.

Samtidigt är statsskulden lägre och skatteintäkterna högre än någonsin.

(Vi har alltså 200 miljarder mer i skatteintäkter nu jämfört med när Magdalena Andersson var statsminister...

...trots att vi sänkt skatterna "för lånade pengar"...

Tänk så det kan bli...)

Arbetslösheten sjunker, den extrema inflationen är bekämpad, räntorna har sjunkit.

Skatten på mat har halverats, och följaktligen sjunker matpriserna.

Elskatten har sänkts.

Drivmedelsskatterna är i princip så låga de kan bli, och reduktionsplikten är nästan helt borta.

Totalt sett har en vanlig barnfamilj fått över 5 000 kronor mer i plånboken – varje månad.

Vi har påbörjat den största tandvårdsreformen i mannaminne – ni som är 67 plus betalar nu bara tio procent av referenspriset när ni lagar tänderna.

(Efter valet ser vi till att det gäller alla, oavsett ålder!)

Vi bygger ut försvaret på historiska nivåer.

Vårdköerna har minskat med mer än en tredjedel.

Och så vidare...

Sverigevänner,

Det är verkligen helt obegripligt att någon enda människa i Sverige kan vilja ha tillbaka det som var tidigare...

...det som vi nu har ägnat snart fyra år åt att städa upp.

Det är helt ologiskt att någon enda människa...

...som arbetar och gör rätt för sig...

...som lever ett hederligt, vanligt, svenskt liv i Sverige...

...kan vilja stoppa allt bra som vi har påbörjat och som vi har både kraften och viljan att fullfölja.

Det är ologiskt och det är obegripligt.

Ändå ser det ut som det gör i opinionsmätningarna.

Och ja, jag vet att det bara är mätningar och jag tycker inte heller att man ska stirra sig blind på sådana.

Men trenden är tydlig.

Vi har ett rejält underläge att hämta in, och tiden börjar bli knapp.

(Sverigedemokraterna har inget att skämmas för, som sagt.

Men vad spelar det för roll?

Vi gör det här tillsammans och vi drar vårt lass, vi tar vårt ansvar, för att vinna det här.)

...

Var finns alla dessa sossar? Alla dessa vänsterpartister? Alla miljöpartister? Centerväljare?

Jag tror inte att jag träffat en enda, åtminstone inte utanför riksdagsspärrarna.

Finns de ens?

Ja, uppenbarligen gör de det, och att jag – och vi – i vår bubbla inte ser dem beror sannolikt på att Sverige är extremt polariserat.

- Vi VET att sossarna och vänstern är exceptionellt starka i alla invandrartäta problemområden.

Det kan man ju också tycka är ologiskt med tanke på att det är de skötsamma människorna som lever i just dessa områden som verkligen behöver mer av vår politik...

...och som redan ser verklig förbättring i vardagen när gängen sitter bakom lås och bom.

Men likväl är dessa områden helt vänsterdominerade.

- Vi VET att sossarna och de övriga vänsterliberala partierna är starka i urbana storstadsområden.

Och framför allt vet vi att vi själva har svårt att nå väljarna i dessa storstadsområden i samma grad som i övriga landet.

Att vi till och med skrämmer bort en del potentiella högerväljare från våra kompispartier.

Det kan man tycka är både märkligt och orättvist, men det är likväl ett faktum som vi behöver förhålla oss till.

- Vi VET också att den verkligt stora skillnaden ÄR mellan män och kvinnor.

Att män i högre utsträckning röstar höger, och kvinnor röstar i högre utsträckning vänster.

Det kom mätningar i veckan som visar att Sverigedemokraterna är största parti bland män som är födda i Sverige.

Vi är största parti bland män som jobbar.

Och det där är såklart fantastiska besked, men bland kvinnliga väljare ser det helt annorlunda ut.

Och det är ett gap som tenderar att växa.

Varför är det så?

Varför röstar gubben på SD men frugan på Sossarna?

Beror det på att de har så väldigt olika värderingar?

Så olika världsbild?

Nej, jag köper inte det – åtminstone inte som någon huvudförklaring.

Min bild är inte att det handlar om olika värderingar eller åsikter, utan snarare om prioriteringar.

Och om vardag.

Vi har helt enkelt inte tillräckligt hög trovärdighet när det gäller sådant som är viktigt i exempelvis välfärdsarbetande kvinnors vardag...

...och därför spelar det ingen roll om man sen ändå håller med oss i mycket av vår politik.

Det är vardagen som styr hur man röstar.

Nu kan man – återigen – tycka att det är märkligt och ologiskt att man som hårt arbetande inom exempelvis äldreomsorgen...

...väljer att lägga sin röst på ett parti som faktiskt bär det yttersta ansvaret för välfärdens enorma problem och haveri...

...men det är väl så att sossarna trots det fortfarande har ett historiskt förtroendekapital när det kommer till välfärdsfrågorna.

Oförtjänt, men förmodligen sant.

...

Så, vilka slutsatser ska vi dra av detta?

Det är förmodligen inte särskilt meningsfullt att försöka hitta på några drastiska mirakelåtgärder, åtminstone inte i det här läget.

(Om det nu ens finns några sådana mirakelåtgärder.

Långsiktigt arbete och tålamod har hittills varit det som fungerat.)

Vi måste ägna de återstående månaderna åt att bygga trovärdighet också i de grupper där vi är svaga.

Ägna tid åt att övertyga de skötsamma, arbetande människorna i de invandrantäta problemområdena att det är VÅR politik som bäst gynnar dem.

Att det är VÅR politik som gör att de som anstränger sig, sköter sig och går till jobbet får ett bättre, tryggare och friare liv...

...än grannparet som sitter hemma i lägenheten med sina åtta ungar, kollar på arabisk såpopera och lyfter bidrag.

Att det är VÅR politik som ger dem möjligheten att sätta sina barn i trygga skolor med inriktning på kunskap och lärande.

Att det är VÅR politik som gör att de vågar släppa ut sina barn på gården utan risk för att de hamnar i en dödlig gänguppgörelse.

Att det är VÅR politik som visar dem en dörr in i Sverige och in i den svenska samhällsgemenskapen...

...samtidigt som deras farliga eller bidragstörstande grannar visas dörren ut.

Detta, Sverigevänner, ska vi – gemensamt – ägna de återstående månaderna åt.

Och vi ska också ägna oss åt att övertyga landets hårt arbetande kvinnor i välfärden...

...att det är VÅR politik som behövs för att de ska få bättre villkor och arbetsmiljö.

Att det är VÅR politik som ger dem bäst möjligheter att utvecklas och göra karriär.

Att det är VÅR politik som är trovärdig eftersom vi inte lovar sådant som vi inte också tänker hålla och finansiera.

Att det är VÅR politik som ger dem inte bara fler arbetskamrater, utan framför allt rätt arbetskamrater.

Att det är VÅR politik som gör att de slipper ägna stora delar av sin arbetsdag åt att försöka handleda kollegor som kan vare sig jobbet eller svenska språket.

Att det är VÅR politik som leder bort från föreställningen att omsorgen ska vara ett slags integrationsprojekt.

(Eller en praktikplats, för den delen.)

Detta, Sverigevänner, ska vi göra.

Detta MÅSTE vi göra om vi ska kunna minska gapet och komma i fatt...

...och förbi - innan vallokalerna stänger klockan 20.00, söndagen den 13 september.

(nedräkning)

...

Sverigevänner!

Vi är partiet för den arbetande svensken.

Sossarna är partiet för den urbana eliten och bidragsinvandrare.

Men de låtsas vara något annat.

De säger att de ska avskaffa karensavdraget...

...och det finns absolut poänger i deras resonemang om att det slår orättvist...

...även om jag tycker att de är mer än lovligt naiva inför de negativa effekterna

MEN det spelar ingen roll, för de finansierar det ju inte.

De skjuter över hela kostnaden - tiotals miljarder - på arbetsgivarna.

"Det gör inte så stor skillnad, de har ju redan sjuklöneansvar", sa Magdalena Andersson i Aktuellt häromdagen.

Så nonchalant – och en så verklighetsfrånvärd syn på vilka som driver företag och skapar jobb i Sverige.

Det är möjligt att väldigt stora företag inte påverkas på ett sådant sätt så att de skulle slås ut av lite högre sjukkostnader...

...även om det så klart bli dyrare ju större man är...

Men det blir ju de små företagen som drabbas hårdast.

Man skjuter över kostnaden på den enskilde företagaren som redan brottas med höga avgifter, med skatter, med extrem byråkrati och administrativ börda.

På han som driver lokala gatuköket och redan lever med små marginaler...

På hon som har en liten städfirma och nyligen gjort sin första anställning...

På den lilla mekaniska verkstaden i Hofors.

På bageriet på Österlen.

På varje liten och stor arbetsgivare i hela landet, från Ale stenar till Treriksröset.

Vi har en halv miljon arbetslösa i Sverige.

Hur tänker Magdalena Andersson att fler ska kunna få ett jobb när man lägger ytterligare kostnader på dem som skapar jobben?

När deras risker med att anställa blir ännu högre än de redan är?

Socialdemokraterna låtsas.

De låtsas att de står på knegarnas sida, men i själva verket vill de ha en politik för att färre vanliga knegare ska ha ett jobb att gå till.

Och det är samma sak med skatterna.

På vilket sätt är det arbetarvänligt att ta en ännu större del av lönen från den som jobbar?

Och A-kassan...

Det är klart att den som jobbar och sen blir arbetslös ska ha en trygg omställningsförsäkring.

Det är därför vi har höjt taket och sett till att fler omfattas av A-kassan.

Sossarna lovar mer, såklart, men ingen finansiering där heller.

(Det är inte seriöst.

Inget annat parti kommer undan med att lova så mycket till så många, när det är så uppenbart att det bara är tomma ord.)

Och genom LO lovar Sossarna att pensionerna ska höjas, men det kommer de naturligtvis inte kunna göra eftersom det i praktiken kräver en helt enig riksdag.

Så ser deras bondfångeri ut.

Bara prat.

...

Nej, Sverigevänner!

Den arbetande svensken förtjänar bättre.

Förtjänar politiker som faktiskt levererar på det de lovar.

Förtjänar en politik som på riktigt premierar ansträngning och hårt arbete...

...och som möjliggör ett gott och tryggt vanligt svenskt liv i ett tryggt, fritt och svenskt Sverige!

...

Sverigevänner!

Det ligger nära till hands att det blir en stökig valrörelse – igen.

Det blir det väl alltid i någon mening.

Oppositionen, framförallt Socialdemokraterna har valt att helt byta åsikt om en lång rad saker, för att slippa debatt.

Migrationen, gängen, kärnkraften och så vidare.

“Socialdemokraterna har alltid tyckt att...”

Det är som en parodi, men samtidigt väldigt tragiskt, för svenska folket och för vår demokrati.

Sossarna har kastat sin politik på sophögen – för att slippa debatt där de inte kan vinna.

Svagt, om ni frågar mig. Oerhört svagt.

Det är dock EN sak att vara feg.

Det är tillåtet att vara feg.

Men det är en helt annan sak att vara ohederlig, att lura väljarna, att ljuga.

Socialdemokraterna har länge ägnat sig åt att sprida lögn om andra partier via ombud.

Ett slags proxykrigföring skulle man kunna kalla det.

Det kanske tydligaste exemplet är Hyresgästföreningen.

Denna förening har sedan närmare tio år, på olika sätt, spridit felaktig information om att Sverigedemokraterna vill införa marknadshyror.

Det är ju inte sant överhuvudtaget.

Det är ett påhitt från Socialdemokraterna för att ta fokus från viktiga frågor och lura väljarna att vi tycker något som vi inte tycker.

Hur kan man vara så desperat, så makthungrig, att man behandlar väljarna så oerhört respektlöst?

Jag ska göra det enkelt för både Hyresgästföreningen och Socialdemokraterna.

Men också för väljarna:

Sverigedemokraterna säger nej till marknadshyror.

För befintliga hyresrätter och för nyproduktion.

Det gäller idag och det gäller efter valdagen i höst.

Svårare än så är det inte.

...

Sverigeväänner!

Stökig valrörelse eller inte, så blir det en valrörelse som vi måste ta oss an med samma höga energi och samma engagemang som förra gången.

Vi har en otrolig kraft i vår rörelse, och den kraften ska vi släppa lös under den tid som är kvar.

Det blir första gången vi går in i en valrörelse med ansvar för den förda politiken...

...med ansvar för både sådant som vi gjort och sådant som vi inte gjort.

Det skrämmer inte mig det minsta.

Vi har ingenting att skämmas för.

Jag är stolt över det vi har gjort.

Stolt över vad vi har kunnat åstadkomma med våra tjugo procent av rösterna.

Och så ska vi alla känna.

Vi har all anledning att hålla huvudet högt när vi nu ger oss ut för att återigen möta väljare och ansvarsutkrävande journalister.

Vi ska vara stolta!

MEN VI ÄR INTE KLARA!

Det värsta som kan hända är att väljarna tycker att vi har fullgjort det uppdrag vi fick i förra valet...

...och därför tycker att man kan gå tillbaka och rösta på Sossarna igen.

För vi HAR INTE fullgjort uppdraget.

Vi må ha vänt utvecklingen på många områden där det tidigare rådde totalt krisläge...

...men vi är inte klara!

Vi behöver minst fyra år till för att kunna fullfölja det vi har påbörjat.

Och, Sverigevänner, det är VI som måste göra det.

Det är återigen vi sverigedemokrater som behöver vinna valet åt det blågula laget.

Och här vill jag vända mig till dig.

Till dig, dig och dig.

Personligen, till var och en här inne, till varje sverigedemokrat runt om i landet.

Det du gör i valrörelsen...

...varenda flygblad, varenda inlägg på sociala medier, varenda samtal med väljare...

Det gör skillnad.

Vi inspirerar varandra, mycket mer än vi tror.

Mycket mer än vad ni alla tror.

Vi såg det tydligt förra valrörelsen.

En företrädare inspirerade nästa.

Den ena lokalavdelningen inspirerade den andra.

Och det började koka runt om i landet.

En positiv trend, ringar på vattnet, en eld av engagemang spred sig och växte till en fullkomlig urkraft.

Och opinionsundersökningarna följde med, procent för procent, ända in på valnatten.

Det var vi som gjorde det. Vi.

Och vi ska göra det igen. Eller hur!?

Nu ger vi oss ut på gator och torg för att vinna väljarnas förtroende - igen.

Samtal för samtal, debatt för debatt, flygblad för flygblad, dörr för dörr.

Väljare för väljare ser vi till att äta upp den rödgröna rörans försprång.

Vi vet vad som står på spel.

Att förlora är inte ett alternativ.

Sverigeväänner!

Nu vinner vi valet!

Nu fortsätter vi att göra Sverige till Sverige igen!

Ett tryggt, fritt och svenskt Sverige!